

11667

788

№ 26

р_К59А_005997

11.VI.1903 г.

Варна

Мило, сладко пиле,

Ти не можеш да си представиш каква неописуема радост изпитах вчера, като получих затвореното ти писмо с едно спомче от косичката на милото ни дете!!... О, то било ужасно нещо, когато очакваш с нетърпение няколко дена писмо от жената, която обожаваш и любиш и повече от всичко на този свят! От 5 т.м. до вчера аз бях в едно трескало състояние: никъде не ме побираше, с никого не ми се говореше. И аз действително не ти писах вече след отвореното писмо, но аз се надявах, че ти ще побързаш да ми отговориш на него, та аз да ти пиша пак. И понеже и двамата сме мислили така, то затова цели дълги пет - шест дена аз нямах писмо от тебе та и аз не ти писах.

Гъльбче, твоите обвинения са неоснователни: аз не затова не ти писах, че се намирам в родния си град и гдето имам уж приятни спомени, не. Аз даже ми е противно да седя тук, защото и хората и къщите и всичко ми е отвратително. И понеже ти искаше да се помегуваш и уж да ме докачиш, като си ми написала няколко реда в този смисъл, та и аз сторих мерак да се извинявам. А колкото за това, ти да ми изпратиш 20 пари за марка, че, че, че, че миличка, пък и такова оскръблени хич хвърля ли се върху твоето невинно и пестеливо муленце?! Аз много се почудих, като ми пишеш, че макар и да имаш само 1 лев, но пак си готова да ми пратиш 10 ст. за марка. Как така, бе сладичка, нима си останала само с един лев? Каква е тази сиромания до шия? Ти да си останала без пари и да не ми пиши за това. Надявам се, че вчера ти непременно си получила 30-тах лева. Може би днес ще получа от тебе отворено писмо за това. Кяровете не ни са за оплакване, защото слава богу досега, както

489

виждаш още не сме закачили заплатата. Тука ще престоим до понеделник и във вторник, т.е. на 17 ще заминем за Бургас. Там ще бъдем най-много три дена и право в Сливен. От Сливен ще ти пиша приблизително ^{колко} ~~нане~~ ще се бавим в Пловдив и Пазарджик. Но както се вижда, твоето предчувствие ще излезе верно, именно че на Петровден ще бъдем в София. Гъльбче бе, аз може би действително не разбирам от много работи^и, затова по-добре ти ми помогай в тях. Щом като не съм при тебе, отде ще зная какво трябва и какво не? Така, че ти се разправяй със средствата, с които разполагам, както знаеш. Бай Стойно действително може да почака. Аз като си дойда ще се разплатя с него. Поръчката на казайлата ще изпълни с удоволствие: аз ще платя, та после ще се разправяме когато плащаме кирията.

Пиленце, ти много умееш да ми правиш сюрпризи; думата ми е за косичката на нашето ангелче. О! Как я целунах да знаеш, когато разгърнах книжката и без да прочета писмото разбрах, че е негова. Това за мен беше велико удоволствие и радост. След като прочетох писмото, аз дотолкова сънах радостен и доволен, та ми се щеше да целувам всекиго, когото де среща!!! Ето, сладка ми гъльбиче, как те обича твоя мъж, който за жалост сега е далеч от тебе, хубава ми и честна съпруго.

Много ми е тежко като чувам да ми пишеш, че си нямала апетит, много ми е жално, че мен ме няма да мъча да те разядам, когато ядем заедно. Но, моля ти се, бе сладичка, ти недей си отказва в нищо: ако ти се пий напр. черна бира, а заедно с нея и малко швейцарско сирене или шумка, защо да не си купим. После можеш да си правиш салата от пресни краставички, ако това ти се позволява от доктора, разбира се. Въобще каквато идея ти дойде на ума, ти не се стеснявай да я неизпълниш. Най-после защо живеем, дявол да го вземе, защо се мъчим особено вие жените? Не за това ли, когато

имаме възможност да си угаддаме във всичко?!... И така, имай малко по-околно сърце и си набавай всичко, каквото ти се поисква да ядеш.

Но ти пък може би ще ми спомниш за беспокойствията на бебето... е-е-е,,, ^{лиг} миличка, какво да се прави, туй каквото сме искали досега, и то дойде на света, сега няма защо да се оплакваме, защото е плод на нашата страстна и истинска любов. Мене много чудно ми се вижда още като какъв ще бъде този живот, на който ти отчасти си почнала да привикваш. Каква ли връва се дига в къщи, какви ли звукове се чуват в спалнята ни, звукове от нашия плод на любовта ни ... ха ха ха и аз отгоре на всичко съм баща и с целият си акъл ще почна даставам по нощите да умирявам палавото бебе и да му гугукаам, ха-ха-ха... смешно, много смешно... Хайде да видим, нека бъдем само всички живи и здрави, ний ще навикнем и на тази нова обстановка в нашия живот.

Миличка, вуйчо се сърди, че досега не си му писала нито едно писмо. Имам писмо от нашите в Дчбунар. Аз почнах да се убеждавам в правотата на Кирчо и в неговото искрено желание да помага на нашите. Обаче глупавите фантазии на татю ми са причината да се сеят раздори в къщи. През времето, откакто съм тук, аз видях и чух много работа относително туканните търговци и тяхната търговия, та най-после дойдох до заключение, че нашите не трябва да се местят от София. Татю ми и мама ми може да ти приказват какви не щеи мръсотии и калпазанства, но аз ще те моля, сладка гъльбице, ти да не обръщаш внимание на техните донесения, които те правят един срещу друг пред чужди хора само и само да могат да спечелят съмиленици. Когато си дойда, ти ще ми разкажеш какво ти е приказвала мама. Макар аз и да подозирам много, но ти все пак ще ми кажеш. Тя ти е говорила за отношенията им с татю и въобще за

семейния си живот нали? Това е стара песен, която те и двамата почнаха да пеят, когато на стари години е дошло връче ред да си изкупват греховете.

Гъльбче, ний да гледаме двамца да се обичаме все така, както досега, та останалите работи сами по себе си ще ни се виждат по-леки и нищожни, защото пред любовта всичко е прах и суета..

Кръстенка и свако те поздравляват нарочно, също и вуйчови.

Пиле, аз искам във всяко писмо отсега нататък, докато се заврна в София да ми съобщаваш бюлетина на твоето здраве, за което най-много се беспокоя. Чу ли, макар и един ред, но все искам да знам какво ти е ~~здравето~~ и не чувствуваш ли нужда да си лягаш или въобще как се чувствуваши: все на крака ли си или през деня си полягаш от умора? Моя съвет е: да си спитваш след обед да поспиваш по няколко часа. Отначало може да няма да можеш, но нали помниш, когато живеехме у Бай Дунковата къща, почти всеки ден след обед ние самички двамца заспивахме прегърнати, опоени в сладостна забрава?! Ах, дали пак ще бъдем щастливи и така прегърнати да си легнем и..."да пиленце /ще ти шепна на ухото тогава/, да гъльбче, ние сме били пак честити и щастливи да бъдем заедно прегърнати и да се упояваме от нашите безброй страстици целувки"

Засега довиждане, ~~моля~~ моя птичко, целувам те страсно безброй пъти. Аз само за теб бълнувам. Еднам вече се сдържам, на мои години такова геройство е рядко. Всеки друг на мое място би се възползвал от отсъствието на жена си. Но аз драгичка, чакам, чакам и се въоръжавам с голямо търпение. Тебе, наверно хич не ти идат на ума такива мисли за Иванча... работа? Наверно не ти доходват след тези мъки и горчиви дни, които прекара от две недели насам и то благодарение на мене, ненаситния. Но миличка, не се докачай, аз на шега ти го казвам.

Сладко те целувам по бузките, устата и очичките. Хиляди, хиляди целувки изпращам до твоите мраморни гърди, които са ме упоявали толкова пъти и са ме карали да мисля, че прегръщам богоете.

Целуни сладката ни рожба.

Поздрави майка, Неделя, хазайната и всички, които питат за мен.

Вечно твой верен Атанас

Варна

11.VI.1903 година